

ffernt, at enhver Blanding af Blod imellem dem, bliver i høieste Grad usikker, en Usikkerhed, der allerede i Reglen viser sig ved den første Krydsning, men som med største Styrke gjør sig gjældende ved de senere Krydsninger. Det er lykkedes her, det skal jeg villig erkende, ved Indblanding af fremmed ædelt Blod at trække ganske udmærkede Dyr, fortrinlige Halvblodsdyr; men ved Siden deraf er der, og ofte uden at man har seet sig istand til bestemt at forklare Grunden, fremkommet Individer, som være sande Karrikaturer. Den virkelige Aarsag hertil er efter min Anskuelse den, at disse fremmede Racer staae vore saa fjernt, at der ikke med Sikkerhed kan trækkes noget andet Resultat af dem; men endog saa disse vellykkede fortrinlige Halvblodsdyr, som det er lykkedes undertiden at fremtrække, have næsten gjenne-gaaende viist sig uskikkede til Fremavl, idet Usikkerheden ved Blandingen af de forskjellige Arter Blod allerede i første Krydsning er stor og træder endnu langt stærkere frem ved de senere. Det er en nøjsom bekjendt Regel, at Huusdyret nedavler ikke alene efter sin Individualitet, efter sin egen Beskaffenhed, men ogsaa efter sine Forældre, efter den Race, hvorfra det har sit Udspring. Kunde man altsaa nære Haab om at kunne supplere det, der efter min Anskuelse mangler vor hjemlige Race, saa kan dette kun ske igjennem en hjemlig Nationalrace, som i høi Potents har de Egenstaber, som Landracen mangler, uden ved Siden deraf at besidde Egenstaber, som komme i ubetinget Strid med vor Landraces eiendommelige Dyrningsform. En saadan Race have vi havt, men den er desværre, saa at sige, forsvunden, vi have havt den i den gamle Frederiksborgske Stutterirace. En saadan Race kunne vi faae, naar vi kun ville anvende de fornødne Kræfter og Midler til at arbejde derpaa; de fornødne Midler ere, som jeg allerede tidligere udtalte, at Udvillingen af den nuværende Hestebestand paa Frederiksborg Stutteri lægges i kyndige og energiske Hænder, og at der findes Stamstutteriets Tid og No og de i Lovudkastet begjærede Pengemidler til dets Udvikling.

Chr. Jensen: Det er meget rigtigt, hvad den høitærede Minister udtalte, at nær-

værende Lovforslag ganske er overensstemmende med hans hele Stilling til denne Sags Behandling i forrige Aar; men den samme høitærede Minister udtalte dengang: „Jeg skal altsaa villig erkende, at det Frederiksborgske Stamstutteri nu snart i en Menneskealder har staaet som et kostbart Institut, uden nogen væsentlig Indflydelse paa Landets Hesteavl“. Mig forekommer det ganske bestemt, at dette Lovudkast kun er en Gjentagelse af Alt, hvad der i saamange Aar har været drevet, og som fra saamange kyndige Sider her er erkjendt ikke at være drevet med Held. Det er sagt, at Skylden herfor ligger i Skiften af Systemer, og jeg tør heller ikke benægte, at dette har havt en stødelig Indflydelse; men den høitærede Minister kan vist ikke garantere os, ihvorvel dette Lovudkast gjør en Slags Forbring paa 10 Aar, at han lever i 10 Aar, end mindre kan han forsikre os, at han vedbliver at være Minister i 10 Aar, og langt mindre kunne vi være visse paa, at Rigsdagen vedbliver at have det samme Præg, som den nu har. Disse Forhold ere ganske sikkert usatte for Omstiftelser, og disse Omstiftelser ville medføre den samme Sammenlighed, der i saamange Aar har eksisteret paa Stamstutteriet. Mig forekommer det altsaa, at denne Lov ikke er heldig, som den er fremkommen, og jeg beklager meget, at den høitærede Minister ikke allerede ifjor kunde gaae ind paa, hvad der dengang blev vedtaget. Det blev jo vedtaget med stor Majoritet — i Folkethinget troer jeg med 66 Stemmer mod 2, og i Landstinget vistnok med 30 Stemmer mod 12; det er altsaa med stor Majoritet, at Nedlæggelsen af Stamstutteriet er vedtagen sidste Aar, og jeg skulde tage meget feil, om Stemningen siden den Tid er blevet meget gunstigere for Stutteriet. Ville vi tage Sagen fra det oeconomicke Standpunkt, saa har dette Udcast vel forandret Endeel i saa Henseende, det har begrændset Udgiften til 10,000 Rb. aarlig, men denne Begrændsning er ikke tilstrækkelig. Der bliver jo desforuden anvendt betydelige af Statens Eiendomme, Inventarium osv., for ikke at tale om den Capitalværdi, som de herlige Dyr have. Det er meget lavt at anslaae den herigjennem fremkommende Udgift til 5,000 Rb. aarlig, det